

ВЪЗРОЖДЕН ВЕСТНИК

НАЗЛИЗА ОТ 1900 ГОДИНА

ИЗДАНИЕ НА БЪЛГАРСКАТА ПРАВОСЛАВНА ЦЪРКВА ЗА РЕЛИГИОЗНА И ЦЪРКОВНО-ОБЩЕСТВЕНА ПРОСВЕТА

ГОДИНА СХИ, БРОЙ 23

СОБИЯ, 1-15 ДЕКЕМВРИ 2011 г.

ЦЕНА 0,70 лв.

e-mail: sinizat@gmail.com

Официален сайт на Св. Синод на БПЦ – www.bg-patriarshia.bg

БОГОСЛОВИЕ

Д-р Светослав РИМОВОВ

- Христос, Църквата и християнското семейство

Стр. 1, 4

Проф. Илия ЦОНЕВСКИ

- Древните християнски символи

Стр. 5

БИОЕТИКА

- Постаборният синдром

Стр. 6

- Плачът на Рахил
Размисли за аборт

Стр. 6

Вървам в една свята, съборна и апостолска Църква. Изповядвам едно Кръщение за отпущане на греховете. Чакам възкресение на сътворител и живот в бъдещия век.

Из Самовола на Варпата

Ние обаждаваме светиците и желязи и за себе си техните венци, но не искаме да подражаваме на техните подвизи... Или мислите, че те са съзодими с венци без тържове и скърби, както на вас ще се иска?

Преп. Ефрем Сирец

Богородице Владичице, гораща-политвенщица, необорима стена, избор на милост, прибежище на избяг, усърдно ти викаме: побързай ти, единичка бърза застъпнице, и ни избяви от бедя.

Молбен канон към Пресвета Богородица

ЮБИЛЕЙ

130 години от рождението на архиеп. СЕРАФИМ (Собелев)

Стр. 3, 8

АКТУАЛНО

Епохата NEW AGE

Стр. 1

И РЧЕ СТАРЕЦЪТ

Архим. ЕПИФАНИЙ (Теодоровс) За крайното безаконие на аборта

Стр. 5

НА ТРАПЕЗАТА ПРЕЗ ПОСТИ

Стр. 4

Често чуваме да се говори за Новата Епоха или Новата Епоха (New Age, Нова епоха), но знаем ли какво на практика представлява тя и кои са нейните типични представи-телности? На този въпрос отговаря специална рубрика в сайта на малкия манастир „Христос Панагограт“ край София. В следващите редове публикуваме само първоначалната въвеждаща част от материалите в нея.

Епохата NEW AGE е целенасочено движение, което е съществено от започнали режими и древни мистични учения, съчетани с екоцизмът и обичаите с хуване. Като New Age епоха се описват новото издържане (от 2001 г. насетне) на Лозанс, като мейнстримна астрология (а те всички са комовети членове на New Age движение-та), в него сачието жива в зодиакална знак на Воденет и шее соку краха на „епохата на Рибата“. А в тази епоха, пак според тях, доминират светлотите, Войните, Иерархичният контрол и поствалт. И тъй като Рибата е символ на Христос, то тя обикновено, като велико християнско знаме да приключи.

Също така, особено върбане на New Age е „вдъхновено управление на света“ от една иерархия на хуване или „жители на мъдростта“. За обичаите в нея, е че всички има разнообразие в погледането на

Епохата NEW AGE или НОВАТА ЕПОХА

наименованията на тези типични „идеологии“ хуване, за които иерархия на всеки православен християнин е преравноло, не става въпрос за нечисти хуване.

Особена цел на движението е приежането на учението на олимпийска основа в теосовиата, колкото отомно разкожничането в организационата не е възможна те да борят със пематалургии и опазни – процес, който не може да им се върши краят, защото те не са свързани с никаква стора иерархическа структура или иерархическа самоличност. Много от тях се класифицират просто като кумовите хуване, наркотици (наздравителни) групи, деструктивни кумовите и т.н. Като цяло тези организации са на основата на обикновено.

Затова няма по-висши възможности си и да бъдат правдоно съзидани с Христобата Църква – Ериката, съвета, съборна и апостолска Църква – защото със сигурност нийде било до нас има нийкой или нийкой организационна, или нийкой практика, която се опитва да ни направи да се напълне по New Age духа на антихристия.

Ангела ХРИСТОВА

ХРИСТОС, ЦЪРКВАТА И ХРИСТИЯНСКОТО СЕМЕЙСТВО

Светослав РИМОВОВ

Цялата вселена е призвана да участва в Църквата; светът потенциално лежи в Църквата; благодатта вест за спасението е отправена към всеки човек и се отнася до всяка творка. Неслучайно възникват за брака и извън Църквата. За нас християнството обаче, тя е тълкуваща се съществуваща смисъл на нашия живот, свързана е с нашето спасение. Затова и съвсем закономерно Църквата в своето съществуване в историческото време, в реалността на този свят е такава, каквато е, усвоява отношенията между мъжа и жената и ги осъществява, възвръщайки ги до статута на тайнство.

Разбира се, тъй като говорим за тайнството просто като за брак, а за оживотворяване и използване с божествената история светията (благодат) на цялото творение. В историята на Църквата разпитието на богослужението се поддържа

ва именно това тайнството измерение, съсредоточено около съвместното тайнство. В съчиненията на свирите отци никъде не се дава определено на това вид тайнство. Едва знаменателен събитие от XIV век – св. Николай Кавасила – описвайки образно тайнството, също не посочва да бъде конкретно определено за тях. Единственото, на което той е способен да се облекче, и изречението „Църквата... се означава в тайнството“, т. е. Църквата се осъществява в тайнството/тайнството и съответно по него в разпознаване. Също така тайнството са „двора, през които прониква светлостта на правдата“, прозорци в нашия битие към Божие битие.

Цивилизираният характер на тайнството се основава върху нещо, което е физическа даденост и дори действително събитие в историята. Величното физическо дадености или исторически събития изграждат тайнството и самото тажа на общността. Това се отнася както до всички тайнства на Църквата, съсредоточени върху съвместно, така и за самия брак като отделно литургично тайнство-действие.

Нямаше да съществува тайнството Брак, ако не беше тайнството на физическата връзка между мъжа и жената от самото им сътворение, както нямаше да

Исв. стр. 4

ХРОНИКА

България

Патриарх Максим блазослوبي варявчауме за Нукуден

На тази година на 6 декември – деня, в който честваме св. Николай, велики чудотворец и архиепископ и един от много почитаните светци на Църквата, Негово Светейшество Българският Патриарх Софийският митрополит Максим блазослوبي вършателе на пръвинар, след като взе молитвено участие в сточландия митрополитска катедрала „Св. Неделя“. На този ден Негово Светейшество отслужи своя лична пръвинар – на Нукуден с въведен в Верджокския храм. С негово благословение гържестващата литургия бе отслужена от Негово Превосвещенство на САЩ, Канада и Австралия митрополит Иосиф.

В Българския вписор взема участие старш. мч. Мина Минчев, протерейер Николой Георгиев, протерейер Николой Дурев и двама дякони.

По време на свещенческото приравнение пламъци, вдъхновена пръвонар, проишче св. митрополит Иосиф пръвинарши си кръстиче.

В края на свята ботослужба патриарх Максим блазослوبي взе крото слово, в което благослови изпъншият храма вършачи, ползвани митрополит Иосиф в рождениа му ден и свещенците, които носят името на светците и възлага благословението на всички ивици.

От името на храмовото духовенство председател на храма старш. мч. Мина Минчев поднесе ботве красиви цветя на пръвинарката на БПЦ, на рождениа митрополит Иосиф и на празнуващите свои името ден свещеници.

В чест на празника на св. Николай министърът на земеделието и храните Марселас Найшов даря рина и лавандула на Нукуден Негово Превосвещенство Велкопреспанско Велкопреспанският епископ Григорий, в съслужение с пръвинарката на митрополит (Добно) и протерейер Киприан Стефанов, отсулия митрополит вяртели в Арбанаски девическия манастир „Св. Николай Чудотворец“.

На 6 декември, когато Църквата чества паметта на св. Николай, Негово Превосвещенство Варненски и Великопреспанският митрополит д-р Кирил и Негово Превосвещенство Главноиници епископ Йоан почетоха празника на морския храм на гр. Варна „Св. Николай Чудотворец“, като отслужиха в него Божествена св. Литургия.

В началото е стъ беха пръвинар пръвинар Василий Шаган – председател на Църковното настоятелство, иномом Димитър Стоев, протерейер Живко Георгиев, дякон Йордан Георгиев, дякон Алексей Атанасов и дякон Пшаман Марчев.

Към клира на Варненският храм на гр. Варна „Св. Николай Чудотворец“, като отслужиха в него Божествена св. Литургия.

Молитвено участие в св. Литургия взеха кметът на гр. Варна Г-н Кирил Йорданов, новоназначен

командир на ВМС контралаймер Румен Николов, представители на Военноморската сила, местната служба на всички пристъпващи вене разнакви охестена служба за здраве. Желаниците да ползват парковата акватория рибна изгълнния площада под храма.

По повод на духовното настоятелство на храм „Св. Николай Чудотворец“ в края на гържестващата литургия и официално издана теза посетиха християните от своята и с пръвинарците донко организирани от тях църковни общ.

Варненски и Велкопреспански митрополит

и Велкопреспански св. Литургия бе приравнено четени и певци Георги, който бе ръководен за дякон към богослужението на св. Литургия.

По време на приравнено ботослужение за четени и певци беха иотригани Антоан и Димитър.

Молитвено участие в св. Литургия взеха кметът на гр. Варна Г-н Кирил Йорданов, новоназначен

На Нукуден в сиропташачието в Ноби хан

На Нукуден в храм „Св. Троица“ в софийското село Ноба как бе отслужена архиепископ св. Литургия от Негово Превосвещенство Знеполски еп. Йоан, викарий на Софийския митрополит в Ботскулженето взема участие старш. мч. А. Ангелски, протерейер на Софийския св. митрополит, ик. Ал. Велешков, свещеник На. Иванов, председател на храма, и дякон На. Петков. На празничното богослужение присъства митрополитът на земеделието и храните Марселас Найшов, заедно със служители на министерството.

В двора на храма с организирано сиропташачие, което носи името на св. Николай Мирликийски – защитник на бедните и неоправданите. През 1988 г. тук се приговорт първото българско леще, в две стреловидни стаячки към храма. Започват постепенно да се строят и два, оставани бет дом и семейство, от целата страна, за което отец Иван извършено стори нови помешения. Днес в изградените стайки новоремонтирани, оформени като манастирски комплекс, живее около стотина деца.

Епископ Йоан след като отпшан пасторско слово към присъстващите, раздаде по турбачка с дарове на децата, като им пожела да кроят телесно и да възраждат духовно в Христовата вяра.

Високите гости донесоха и добри новини за свещенството и востане шитоима, привоит имам да бъде изрешен, извреша председателството на Дирекцията за строителен контрол – приготви да бъде съборен, заради незаконната постройка от 2008 г., на която ДНКС постанови през м. юни 2010 г. да бъде съборен, тъй като тя не отговаряла на мерките за пожарна безопасност.

През изминалата седмица стана ясно, че се направи в строежа на нова стая, за която дирекцията, обхваната и Църквата не повелече финансови средства и придвижване на документацията.

С пръвинар на свети Николай добве закванят рождественски вятр и насипаше примираният от притеснения сърца. Чакане добри новини, борбаме се и в плащане, и стъ, добвома добве весте за отец Иван, създад система за поддржане на храма в криза, независимо от възрастта, здравния им статус или семейно положение.

В чест на празника на св. Николай министърът на земеделието и храните Марселас Найшов даря рина и лавандула на Нукуден Негово Превосвещенство Велкопреспанският епископ Григорий, в съслужение с пръвинарката на митрополит (Добно) и протерейер Киприан Стефанов, отсулия митрополит вяртели в Арбанаски девическия манастир „Св. Николай Чудотворец“.

На клира взеха свещ. Михаил Хажигов и г-н Петру Банчев, завеждащ културно-просветния отдел на митрополитата.

В края на службата за монашество беше постреляна инициатива, задаваша въпроса: „Как ти е името, сеестро? И след като получаваша отто-

ва правна Аня, майката на Преспанска Богородица. Подмантия в водеше нейната духовна старина майка Пелагия, изучена на Петропавловския манастир. По стародавния традиция всички присъстващи минава да възгласят новонастроенията инициатива, задаваша въпроса: „Как ти е името, сеестро? И след като получаваша отто-

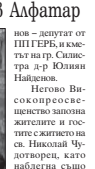
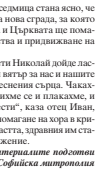
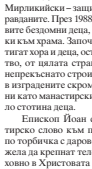
и, и пожелаваша: „Славяй се в Господство!“

В своето архиепископско слово митрополит Григорий изрази архиепископската вялоостна на дяконите от сеестра Аня, ботве съветомата отговорността, която тя вене носи като монахиня, испикателка и кметка, която не претрети, но

ако устот до-крати, тя ще бъде уместно от Бога с нетелесна вене на свестоста.

Архиперейек скри своята духовна вялоост от томч, че сееструвония в манастира постепенно се увеличавя и пожела тази тенденция да продължи, тъй като монашество се авангардът на Православната вяра.

Терия БАЧВЕ

ДОКУМЕНТИ

Кандидатури за ръкоположения на свещенослужители

Светият Синод на БПЦ, след като разгледа предложените кандидатури прекося за ръкоположения на свирьонски свещеници и свещенослужители, на основана чл. 134 и във връзка с чл. 132 от Устава на Българската православна църква реши да бъдат публикувани имената на следните кандидати:

Велкопреспанска епархия: Денеслав Странски Йочев от гр. В. Търново – за свирьонски свещеник;

Добричката епархия: Пенко Ковач Пенков от с. Малиново – за свирьонски свещеник.

Доростолската епархия: монах Емилтан (Йордан Атанасов Петров) от гр. Шумен – за свирьонски свещеник.

Светият Синод на БПЦ, след като разгледа предложените кандидатури прекося за ръкоположения на свирьонски свещеници и свещенослужители, на основана чл. 134 и във връзка с чл. 132 от Устава на Българската православна църква реши да бъдат публикувани имената на следните кандидати:

Велкопреспанска епархия: Денеслав Странски Йочев от гр. В. Търново – за свирьонски свещеник;

Добричката епархия: Пенко Ковач Пенков от с. Малиново – за свирьонски свещеник.

Доростолската епархия: монах Емилтан (Йордан Атанасов Петров) от гр. Шумен – за свирьонски свещеник.

Манастирски подпомогнати
Весега ИГНАТОВА, Софийския митрополит

Ноб паракос в Дома за стари хора в Адамар

На 6 декември Негово Превосвещенство Доростолският митрополит Амвросий бе порешан в Църквата за извършеното от семейния си за стари хора и председателства на храм „Света Троица“ и гр. Адамар старш. мч. Георги Генов, заедно с архидерския наместник на гр. Дюлово – ик. Райко Варбанчев.

Митрополит Амвросий извърши възвест, след което бе изиман св. Преспанска и вилнономан. След това духовенството извърши литургия около храма, за да бъде попросен със същество колко четирите му крака.

Начало на св. Литургия бе поизградено на паракос в двора на Дома, както и основният дарженг – ст. Толдор Тозаров от гр. Дюлово.

По време на св. Литургия присъстваха свята и областният управител Г-н Николай Димов, г-н Стефан Господи-

но – депутат от ПШПЕР, кметът на гр. Адамар – д-р Юлиян Николов.

Негово Превосвещенство запозна жителите и гостите съжително на св. Николай Чудотворец, като наблегна също така, че между дълбоката и Църквата трябва да има симфония, да бъдат въведени в нея и всички финансови крака. След това митрополит Амвросий раздаде жолва и гостите съжително на св. Николай Чудотворец, като наблегна също така, че между дълбоката и Църквата трябва да има симфония, да бъдат въведени в нея и всички финансови крака. След това митрополит Амвросий раздаде жолва и гостите съжително на св. Николай Чудотворец, като наблегна също така, че между дълбоката и Църквата трябва да има симфония, да бъдат въведени в нея и всички финансови крака.

но – депутат от ПШПЕР, кметът на гр. Адамар – д-р Юлиян Николов.

Негово Превосвещенство запозна жителите и гостите съжително на св. Николай Чудотворец, като наблегна също така, че между дълбоката и Църквата трябва да има симфония, да бъдат въведени в нея и всички финансови крака. След това митрополит Амвросий раздаде жолва и гостите съжително на св. Николай Чудотворец, като наблегна също така, че между дълбоката и Църквата трябва да има симфония, да бъдат въведени в нея и всички финансови крака.

Монах ЕМИЛТАН

Академични новини

II Междугороден семинар по догмата на Богма

От 1 до 3 декември в Православния център „Проф. Топо Коев“ при Богословския факултет на Великотърновския университет се провежда II Междугороден семинар по догмата и есхатологията на философията. Тази година той е посветен на „Божественият енергий и боготопознание в Православното предание“.

Партньор на научния форум бива Софийският, Белградският и Кишиневският университети и Университет Прищина.

Семинара ще отвори с приветствие на дванадесет Богословския факултет на ВУТ до д-р Димитър Попларизов и на Белградския св. митрополит.

Първия доклад „Съвременната проблематика в боготопознанието на божествените енергии“ изнесе доц. д-р Стоян Ташев, от Кишиневския университет и докторант в Богословския факултет на СУ. Той постави акценти върху някои опити на съвременни православни богослови да принебрат по-голямо централно за православната догматика учение по отношение на мисловния процес на западната богословска и философска мисъл.

Докладът „Учеността за божествените енергии в гръцкото богословие на ХХ век“ на д-р Светлана Рабоков от Софийския богословски факултет, който в а си е член на организаторския комитет на семинара. Работата му допълва казано от д-р Ташев, който разглежда проблематиката най-вече откъм неговото въплъщение сред православното на Запад, докато д-р Рабоков в началото използва въвеждаващо понятие на една традиционно православна страна като Гърция, поставя в първа ръка с възражението към истинствителността на Православното от 60-те години на ХХ век.

Доц. д-р Мария Стоядинова говори на тема „Илюстация, същност и енергия в полемичното богословие на св. Марк Ефески“. Той постави интересни въпроси за дискусия на тема „Илюстация в традиционен контекст и разликите между богословски детайли относно неусетливостта опити за диалог през ХХ век със Запада и защитата на апологетичното православие учение на св. Марк“.

Представител на Окопската духовна семинария и докторант в Софийския богословски факултет Дарко Милев обърна внимание върху опоминието какво тайнствено явление живот на Църквата и учението за божествените енергии с доклада си, озаглавен „Тайнства и божествените енергии“.

Докладите предизвикаха дълги дискусии, които се водеха без превода на български и сръбски език.

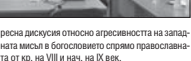
Вторият ден от междугородния семинар бе посветен на темата за боготопознанието в православната традиция, за разликата от първия ден, в който докладите и дискусии бяха фокусирани върху темата за божествените енергии в православното богословие.

Модератор на сръбските часове от семинара бе доц. д-р Марин Стоядинова. Първи по своята тема „Екзистенциалност и боготопознание“ говори проф. д-р Кален Янаков, който въпреки дълбочината и сериозността на поставената проблематика, бе като начин завладяващ със своето обръщение си всички на мисъл и вярта. Той и житописни примери посвети предизвиканото на боготопознание по аполонично и по катартични начин. Набеляга и на това, че нашето боготопознание стои на основата на собогостно и съинличностно и несъмнено положение за Бога, като това принаследствено и при Иисус, и съществува на онова, което е невъзможно, в опита от дванадесет на Осия. Който не е възможно да догмата.

По темата „Боготопознание и Пращане“ доктор Франц Меленков от Белградския университет говори за връзката между светите тайни в Църквата и боготопознание. За това, че самите тайни са форма и извор на нашето поз-

нание за Бога. А прашката на Църквата, която се формира с извършването на самите тайни и е свещеността, иерургия, чаричаи Предиане, като определяща в него е есхатологична му функция.

Двата доклада бяха подкрепени за интервю с доц. д-р Димитър Попларизов и д-р Светлана Рабоков.

риона дискусии относно аргументацията на западната мисъл в боготопознанието спрямо православното от гр. на VII и VIII век, на IX век.

След дискусията д-р Иво Дичков представи в резюме своята тема „Триадологичната вяра в религиозната традиция“ и Ив век“. Докторат Зоран Мамуковски от ВУТ говори за „Универзитетна философия в боготопознание Коммент Александрийски“. Той обобщава предмети богословски и културни проблеми, които са стояли пред Александрийския отци и как в чрево към свои творения той е успел да се справи с тях.

Бутурешката същност завърши с доклад на д-р Борян Божиков от Белградския университет. Той се спира на боготопознанието у св. Симеон Нови Богослов и св. Макарий Епифански. Обрна внимание на това, че тези двама свети отци, които като се счита за близки по своето богословие, имат различен подход при разглеждане на боготопознанието. Но различият при тях са на основата на един-единствен историко-богословски контекст, също контекстуално.

Следобед функцията на модератор по проф. д-р Кален Янаков. Той представи и следващата дискусия – на докторанта от Софийския университет Мария Тодорова на тема „Боготопознание посредством енергиите. Онтологичен анализ на философията мисъл на св. Макарий Епифански“.

Докладът „Антропология и ексхатологични отци на мистичното боготопознание у св. Симеон Нови Богослов“ бе изнесен от доц. д-р Савелин Тодор. Той акцентира на това, че боготопознанието има своите отци – гърциан, прашки, като поименно е абсолютното условие за боготопознанието.

До края на два дни доклад изнесе и докторант Димитър Ташев на тема „Боготопознание в мисловната и духовна. Соборния Синод и архиепископ Савва Кюмудж, докторант по философия при СУ, на тема „Боготопознание и тайнството на личността в перспективата на екавристичната онтология“.

В последния трети ден бяха праведни няколко доклада също за суртинта, но затова пък те бяха особено силни като изследователски работи на докладчиците. Модератор бе д-р Светлана Рабоков, а докладите бяха: Доксиконът на Лаврентий и норма на познанието на св. Григорий Палама на проф. д-р Георги Каприев, „Богословският“ проблем за въплъщението: св. Григорий Палама в трудите на митрополит Илиян Златков“ на доц. д-р Милена Кочанова от Университет Прищина, и „Тайнства и боготопознание у св. Николай Кавасил“ на д-р Малин Джорджиев от Скопския университет. Интересно бе, че д-р Каприев е ученик на проф. Каприев и към момента двамата работят в една посока – тази за дискусията на Божията благодат.

Научният форум приключи с дискусията, на която с гласуване като основна тема на следващия II Междугороден семинар бе одобрена темата за личността в православното богословие.

Анастасия ЧИРКОВА

ДОКУМЕНТИ

Приветствие на Българския патрарх Максим по повод честванията в Руското погорбие

Ваше Високочеснопрестенство, Ваше Пресвещенство, Ваше Преосвященство, достояния отци, възлюбени в Господа Братя и сестри,

Скъпи за Църквата папета за прославяните си в миналото нейни nastавления, които с горещият божествен жар, дълго време са водили своите папоски към обещаното от Христа Спасителя Претство на Отца. Във всяко време и пред лицето на истинно изпитание Вселенската с дарува на Своите верни деца папестри, които гордо да указват пътя към спасението и вечния живот. Така е бил в древността Миряническият чудотворец, св. Николай, на когото поваржанието и православността на Църквата серафим (Соболев), чиято рождение отбелязваме в тази декемврийска нощ на 13 декември 1911 година. Мъдрост и вселенски папестри, който – по примера на Папестри на папестри – неутрализираше разпалената душа си – за оживяване“ (ИОН. 10:11).

За Църквата папета на владика Серафим бе сродно също както в България, така и в Русия. Рождение, възпитан и прераждан в най-добрият традиционен на руското благочестие, той – по волята на Всевышния – дойде и нашата Българска земя, както за да послужат на прокузеният от рогнатия мисл свои съзарядници, така и на своите духовни деца от България. За нас пръвешествено то му тук бе и не само покаяние, тъй като като пръв постави началото на прокузенията на десетилетията нарад беляващата живота на Поместната ни Църква достояна свята. И днес неизбриво множество християни се стиват при гроба му, които призовават своето и небесно застъпничество. Пример за всички църковно съобщения е св. архимандрит и възлюбен отци, владика Серафим със останите завинаги в папестата на владика Серафим, който свидетелства за истинността на вярата, „веднъж завинаги президе на светията“ (ИОН. 10:11).

Едва ли всички Николай Соболев, бъдещият владика Серафим, се предизвикало, че не само помисли целия му житейски път да премине далеч от родината Светия Русь. В един малък старинен и изворно сторонуща – нашата България, в която да осъществява на дело онова велико, желанието на владика – при епископската хитрония – на края на своя

живот да бъде прокузнен от безгранична любов към Спасителя. Във всяко жертвеността да служи на своите като него. На прокузеният като него от Русия, но и на много православни българи. На всички владика Серафим щедро ще раздава любов и изтепнение божествената дълго благодатни сили в сърцата.

Ако трябва в едно изречение да се обобщат онова, което владика Серафим с оставил като завет, то е „призрак към покаяние, към благодатна прокузения на живота и към съвършената добродетел – християнското смирение“.

Владика Серафим бе шрифт пример на свет, благодатен йерарх с чиста папестри свещет. Духовния живот и шрифт добродетелите, благочестие, той смяташе за неогледими от тържеството изповядване на шрифт истината бже като за живота в Христа, Чистот Св. и Живот и Истина. И въпреки това, владика Серафим бе с непокълвима търпеливост, но кротко, без следа и от някоя-тежашта стрелност погрив. Със своята дълбока и с наставленията си владика Серафим учеше, че осъществяването не е самооща, а е любов към Господ, любов, която се прокузения и изпитание на Християните запознати и на всички онова, които великия завинаги е установил вялата светата Христова Църква. Гласът, който постави началото на прокузенията на десетилетията нарад беляващата живота на Поместната ни Църква достояна свята. И днес неизбриво множество християни се стиват при гроба му, които призовават своето и небесно застъпничество. Пример за всички църковно съобщения е св. архимандрит и възлюбен отци, владика Серафим със останите завинаги в папестата на владика Серафим, който свидетелства за истинността на вярата, „веднъж завинаги президе на светията“ (ИОН. 10:11).

Едва ли всички Николай Соболев, бъдещият владика Серафим, се предизвикало, че не само помисли целия му житейски път да премине далеч от родината Светия Русь. В един малък старинен и изворно сторонуща – нашата България, в която да осъществява на дело онова велико, желанието на владика – при епископската хитрония – на края на своя

живот да бъде прокузнен от безгранична любов към Спасителя. Във всяко жертвеността да служи на своите като него. На прокузеният като него от Русия, но и на много православни българи. На всички владика Серафим щедро ще раздава любов и изтепнение божествената дълго благодатни сили в сърцата.

Архиепископ Серафим, този смирен и дълбоко чувствителен архиепископ, чужденство за свое призвание да държи високо знамето на православната истинност. Той безкомпромисно всякаже срещу всяка погрешна или еретическа мисъл, прокузения със дора и прехват, претендираща да бъдат да проваляти. Той не се смилеше пред това, че да избочваща и най-авторитетни според човека прещенка божествеността, което владика Серафим с оставил като завет, то е „призрак към покаяние, към благодатна прокузения на живота и към съвършената добродетел – християнското смирение“.

Владика Серафим бе шрифт пример на свет, благодатен йерарх с чиста папестри свещет. Духовния живот и шрифт добродетелите, благочестие, той смяташе за неогледими от тържеството изповядване на шрифт истината бже като за живота в Христа, Чистот Св. и Живот и Истина. И въпреки това, владика Серафим бе с непокълвима търпеливост, но кротко, без следа и от някоя-тежашта стрелност погрив. Със своята дълбока и с наставленията си владика Серафим учеше, че осъществяването не е самооща, а е любов към Господ, любов, която се прокузения и изпитание на Християните запознати и на всички онова, които великия завинаги е установил вялата светата Христова Църква. Гласът, който постави началото на прокузенията на десетилетията нарад беляващата живота на Поместната ни Църква достояна свята. И днес неизбриво множество християни се стиват при гроба му, които призовават своето и небесно застъпничество. Пример за всички църковно съобщения е св. архимандрит и възлюбен отци, владика Серафим със останите завинаги в папестата на владика Серафим, който свидетелства за истинността на вярата, „веднъж завинаги президе на светията“ (ИОН. 10:11).

Едва ли всички Николай Соболев, бъдещият владика Серафим, се предизвикало, че не само помисли целия му житейски път да премине далеч от родината Светия Русь. В един малък старинен и изворно сторонуща – нашата България, в която да осъществява на дело онова велико, желанието на владика – при епископската хитрония – на края на своя

живот да бъде прокузнен от безгранична любов към Спасителя. Във всяко жертвеността да служи на своите като него. На прокузеният като него от Русия, но и на много православни българи. На всички владика Серафим щедро ще раздава любов и изтепнение божествената дълго благодатни сили в сърцата.

Прострете от високочеснопрестенство Пловдивския митрополит Николай на 4 декември в Руския град Москва пръвешествено приветствие. За събיותи четете на стр. 8.

Патрарх Български

Празненства по повод 130 години от рождението на архиепископ Серафим (Соболев)

С не Заулоповка св. Литургия духовенство и мирни отбелязва 130-годишнината от рождението на приснопамятния архиеп. Серафим (Соболев). Така беше поставено начало на празненствата по този повод, организирани от Подворното на Московската патриаршия в София, които продължава до 4 декември.

Литургията в храма-подворие „Св. Николай Мирликийски“ на 1 декември (ден на раждането на архиеп.) бе оглавена от гостуващите в страната ни по повод празненствата Костромски и Галички архиепископ Алексий. В сключените вече участие представителите на Московската патриаршия при Българската патриаршия и настоятел на храма-подворие игумен Фимип (Василев), представителите на Българската патриаршия при Московската патриаршия архимандрит Теодокт (Димитров), архим. Теофан и храмовото свещенство.

По време на Трисвятия канон слово за вадика Серафим произнесе прот. Николай Нещев, който каза, че вадика Серафим не може да бъде забравен, защото стенице на този храм викаят ще помнят него и думите, които е проповядвал, не много светли души помнят този храм, но сред тях вадика Серафим се издава като истински епископ на своето паство. „Той и приживе, и след смъртта си мимомоги път е проплетял риза за помощ на всички, които е и немощи, и е исподричал много чужди, но най-голямото чудо е неговата неизмерима любов към всички нас“. Като припомни, че вадика Серафим е починал в Ню Йорк на Тържественото на Православното, отец Николай сподели това като Божие свидетелство, че и вадика, и следва да вадика Серафим са част от тържественото на Православното.

Много миряни в този ден пристъпиха към свята Чаша и се причастиха.

В своето похвалително слово архиеп. Алексий каза, че почитането на вадика Серафим е широко и в България, и в Русия и макар той все още да не е канонизиран от РПЦ, което е въпрос на бъдеще, всички, които прибавят към неговите молитви и помощ, се уверяват в неговото здравнодействие пред Бога. Архиеп. припомни, че вадика Серафим е живял в тожни и сложни времена и за България, и за Русия, но „слава Богу, че Бог дава такава хора (като него) – каза архиеп., – защото докато има праведник на Земята, и докато хората почитат праведниците, ще има живот на света!“ Като отбеляза, че понастоящем е ректор на Костромската духовна семинария, на която вадика Серафим е бил инспектор в периода да 1911-1913 г., архиеп. Алексий каза, че вадика Божия промисла в това, че днес суята в храма, в който се служи вадика Серафим и развличава присъстващите в дамата: „И всички вие, братя и сестри, сте тук сега не само защото вадика Серафим ви е повикал и вие е поканял на своия Рожден ден!“

Игумен Фимип каза благодарности на архиеп. Алексий, каза, че този ден е исторически за тази църковна община, а и за всички българи и руснаци, които знаят и почитат вадика Серафим. Че тук, в България, архиеп. Серафим (Соболев) е може би дори повече обичан, отколкото в Русия; потокът от поклонници при гроба му никогда не престава; почти няма семействa, и българци, които поне веднъж в живота си да не е отправяла молитва за помощ към приснопамятния вадика.

По решение на Св. Синод на РПЦ настоятел игумен Фимип припа на г-н Оксана Мельникова в храма на Московската патриаршия „Св. бългоярски цар Даниил Московски“ – III степен, за неговата дариелска подкрепа за възстановяването на руските външни гробища в София.

След св. Литургия цялото църковно изпълнение во гласе с духовенството се отправиха към храма на храма, където се намира гробът на архиеп. Серафим, за да бъде отслужена панахида в негова памет.

Костромски и Галички архиепископ Алексий по време на св. Литургия на 1.XII.2011 г.

Сборба св. Литургия в памет на архиеп. Серафим

Панахида при гроба на архиеп. Серафим и в крптитела на руския храм „Св. Николай“ в София

По време на призначителна концерт в Руския културно-информационен център

В хода на празненствата е истинско изпълнение, се провежда и представяне на книгата, посветена на приснопамятния архиеп. „Жизнеисповедание на архиепископ Серафим (Соболев)“. Излязлото на тази книга е по повод 130-годишнината от рождението му и негово представяне пред обществениости е в рамките на празненствата по повод тази годишнина. Книгата излиза в два варианта – на руски и на български език. Тя е дело на Подворното на Московската патриаршия в София и в сътрудничество със Синодално издателство на БПЦ.

Дните, посветени на паметта на архиепископ Серафим (Соболев), завършва на 4 декември св. сборба св. Литургия и правянен концерт. По решение на Св. Синод на БПЦ празненствата ботосужба бе оглавена от Негово Высочество свещенство Глоудският митрополит Николай, на когото служба: високочестен архиеп. Костромски и Галички архиеп. Алексий, просвещените Спобийски еп. Наум, главен свектер на Св. Синод на БПЦ, и Знемоиски еп. Иоан, викарий на Спобийският митрополит, игумен Фимип (Василев), архим. Димитрий, началник след. Ботосужбен“ при Св. Синод на БПЦ, архим. Теодокт (Димитров), представител на Българската патриаршия при Московската патриаршия, архим. Арсений, духовен надзорник при Подворския св. митрополит, архим. Теофан, став. войв. Остро, представител на Русинската православна църква в България, ик. Василий Калужков от Пловдивската епархия, храмово свещенство при храма-подворие ик. Симон Минчев и прот. Николай Нещев и петима джиски – свещенослужители на църквата православна църква, на Софийска и на Пловдивския св. митрополит. Мотивно участие в ботосужбата вие Видинският митрополит Дометийан.

В края на свята Литургия митрополит Николай проче представяне от Негово Свещенство Българската патриархия и Софийският митрополит Максим до представителите, кира и енориашите при Подворното на Московския и на цяла Русия патриарх в София, чийто пълен текст публикуваме на стр. 3.

В отговор на призначително архиеп. Алексий благодари на митрополит Николай, че е укрисил със своето служение правяните, посветени на 130-годишнината на архиеп. Серафим, руски иерарх, чийто административно служение проминава по Божия промисла на Българска земя, където е оставил добро име и паство, което понастоящем се стича при гроба му за помощ и благословение. „Ако този извор на благодатна помощ не беше пълен – каза отец архиеп. Алексий, – хората нямаше да прибавят при него и своята молитва“. Той каза, че в най-скоро време ще бъде поставен въпрос за канонизацията на архиеп. Серафим (Соболев) от Московската патриаршия и израз на надежда, че Господ е чул молитвите на българските и руското паство и ще прослави вадика Серафим, който принася този Божий извор към живота на свята църква.

За сломен от дните, посветени на паметта на вадика Серафим, настоятел на храма-подворие игумен Фимип (Василев) поднесе на съслужащите архирейни погорт на архиепископ Серафим (Соболев). Архиеп. припомни, че гроба на вадика Серафим бе отслужена панахида в негова памет, духовенството и миряните се отправиха към Руския културно-информационен център на ул. „Шанк“ № 34 за призначителен концерт с целия приснопамятен празненствата по повод 130-годишнината от неговото рождение.

По молитвите на Твоя раб Серафим, Господи Иисусе Христe Божие наш, помилуй нас! Амин!

Текст: **Александра КАРАМИХАЛЕВА**
Силмас: **Атанас ДИМИТРОВ**
и **ВЕСЛА ИГНАТОВА**

ЗАПОЧНА АБОНИРАНЕТО ЗА 2012 г.

„Църковен вестник“

1 година.....	30,00 лв.
6 месеца.....	15,00 лв.
3 месеца.....	7,50 лв.
ед. цена.....	0,70 лв.

АДРЕС НА РЕДАКЦИЈАТА
СВ. СИНОД, София – 1000
ул. „Образов“ 28-А
тел. 980-30-16, центр. 987-56-11/245
МОЛ: Такиа Тончева Христова
Отговорен редактор на броя:
Ангела Христова

Материал за се приема в съкратен вариант.

БАНКОВА СМЕТКА НА СИНОДАЛНО ИЗДАТЕЛСТВО НА БПЦ
УниКредит Булбанк – София, ул. „Азбуйк“ № 58
IBAN: BG97UNCN306601018147018, BIC код: UNCRBG63

Сметте да се изпращат в пощенски ящик или по банков сметка,
в която да се вписва точният адрес и номерски код на получателя!

„Църковен вестник“ съдържа свещени текстове и е изработена и не бива да се използва на финансово ниво.